

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/349/2014
Identifikačné číslo spisu:	6813201519
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6813201519.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne U. Q., bývajúcej v C., proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska č. 2, IČO: 31690904, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Boženy Nemcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp.zn. 3C/34/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. marca 2014 sp.zn. 16Co/673/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca rozsudkom z 18. júna 2013 č.k. 3C/34/2013-84 zrušil rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval vo svojom rozhodnutí (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“), žalovanej nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení predovšetkým konštatoval, že v danom prípade bola podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonom určenej lehote (§ 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní). Medzi účastníkmi bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. Súčasťou tejto zmluvy bolo aj dojednanie rozhodcovskej doložky, podľa ktorej všetky vzájomné spory z nej budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Táto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takto dojednaná zmluvná podmienka je neprijateľná a v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná, preto nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi účastníkmi a súd žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 6. marca 2014 sp.zn. 16Co/673/2013 napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovým aj právnym hodnotením veci okresným súdom a odkázal v podrobnostiach na jeho odôvodnenie. Zhodne so súdom prvého stupňa bol toho názoru, že

rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p., pričom žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka,“) dovolanie. Uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd neodôvodnil dostatočne presvedčivo dôsledky toho, že súd prvého stupňa nevykonával dôkaz ňou navrhnutý. Nevykonanie ňou navrhovaného dôkazu viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Súd nesprávne interpretoval všeobecné poistné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, rozhodcovskú doložku a záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klientov. Podľa jeho názoru bola rozhodcovská doložka formulovaná tak, že poistencovi priznávala aj možnosť neprijat' navrhované zmluvné dojednanie. Navyše, v danom prípade nejde o spotrebiteľský spor. Podaná bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku, preto mal byť preskúmaný postup rozhodcovského súdu, ktorý bol zavŕšený vydaním označeného rozhodcovského rozsudku. Súd aplikovali vnútroštátne normy chrániace spotrebiteľa, mali však aj náležite aplikovať a interpretovať smernicu 93/13/EHS (ktorej slovenský preklad je nesprávny). Podľa jej presvedčenia nemôže súd v dôsledku individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky skúmať prípadnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho aj prvostupňového súdu.

Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p., dospel bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) k záveru, že tento opravný prostriedok treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 474/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 237 a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.